

ÎNCHEIERE

21 aprilie 2026

mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, Vladislav Holban, examinând, fără citarea participanților la proces, cererea părții reclamante S.A. “*****” privind suspendarea executării actului administrativ, formulată în cadrul acțiunii în contencios administrativ înaintată de S.A. “*****” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, pînă la adoptarea unei hotărîri definitive în cauza dată.

a c o n s t a t a t :

La data de 09 aprilie 2026, S.A. “*****” a adresat instanței de judecată cerere împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, cu privire la suspendarea executării actului administrativ.

*În cererea s-a solicitat suspendarea executării Hotărârii Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. ***** din 17 martie 2026, în partea prin care S.A. „*****” este obligată să transfere suma de 450 456,1 mii lei către S.A. „Moldovagaz”, pînă la adoptarea de către instanțele de judecată a unei soluții definitive în cauza dată.*

În motivarea solicitării de suspendare, reclamantul a specificat că, prin Hotărârea Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică (ANRE/Pârât) nr. ***** din 17 martie 2026, a fost stabilit un mecanism de recuperare a componentei de corectare a venitului reglementat aferent fostului furnizor cu obligație de serviciu public, S.A. „Moldovagaz” (Moldovagaz), care are ca efect instituirea directă, în sarcina S.A. „*****” (*****/Reclamant), a obligației de a transfera către Moldovagaz suma de 450 456,1 mii lei.

Hotărârea contestată se întemeiază pe premisa că, urmare a exercitării succesive a obligației de serviciu public pe parcursul anului 2025, Moldovagaz în perioada 01.01.2025 - 31.08.2025 și ***** în perioada 01.09.2025 - 31.12.2025, reclamantul ar fi încasat integral deficitul tarifar înregistrat anterior de Moldovagaz.

O asemenea concluzie este formulată în lipsa unui temei legal expres care să permită transformarea unei componente tarifare aferente unui furnizor într-o obligație patrimonială directă între doi operatori economici independenți, precum și în lipsa unei fundamentări documentare complete privind existența, exactitatea și exigibilitatea sumei pretinse față de Reclamant.

Reclamantul a exercitat obligația de serviciu public exclusiv în perioada 01.09.2025 - 31.12.2025, în temeiul și în condițiile stabilite prin Hotărârea ANRE nr. 248 din 23 mai 2025, actul de desemnare având un conținut determinat și limitat în timp. Nici hotărârea de desemnare, nici legislația sectorială aplicabilă și nici metodologia tarifară nu prevăd în sarcina Reclamantului obligația de a prelua, suporta sau acoperi devierile tarifare istorice ale fostului furnizor cu obligație de serviciu public.

În aceste condiții, mecanismul instituit prin Hotărârea ANRE nr. *****/2026 creează în mod artificial o obligație patrimonială nouă, în afara cadrului normativ aplicabil la momentul desemnării Reclamantului ca furnizor cu obligație de serviciu public, și recalifică nelegal o componentă tarifară într-o datorie civilă, în lipsa unui raport juridic obligațional între părți.

La data de 01.04.2026, Reclamantul a înaintat cerere prealabilă prin care a solicitat anularea actului administrativ și suspendarea executării acesteia, în partea ce instituie obligația de plată menționată, invocând lipsa temeiului legal pentru instituirea unei obligații patrimoniale între furnizori succesivi, încălcarea limitelor dreptului discreționar al Pârâtului, încălcarea autonomiei patrimoniale a persoanei juridice și lipsa motivării actului administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 172 alin. (1) din Codul administrativ, suspendarea executării unui act administrativ individual defavorabil poate fi dispusă de autoritatea publică competentă, din oficiu sau la cererea persoanei afectate, până la finalizarea procedurii prelabile.

În conformitate cu prevederile art. 172 alin. (3) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se decide de autoritatea publică competentă pentru soluționarea cererii prelabile.

Prin răspunsul nr. 06-01/2327 din 07.04.2026 la cererea prealabilă, pârâtul a respins solicitarea de suspendare a executării Hotărârii ANRE nr. *****/2026, apreciind că aceasta este „vădit neîntemeiată” și a subliniat că, potrivit art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, dispunerea suspendării este condiționată de dovedirea existenței unor „suspiciuni serioase fi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil” și/sau a „pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ”.

În aceste condiții, ținând cont de poziția pârâtului, reclamantul consideră calificarea argumentelor sale drept simple afirmații declarative, fiind una eronată și nu corespunde ansamblului circumstanțelor de fapt și de drept relevante cauzei.

Aprecierea Pârâtului de lipsă a dovezilor suplimentare privind caracterul iminent și ireparabil al prejudiciului apare a fi formulată într-o manieră excesiv formalistă, în condițiile în care analiza situațiilor financiare public disponibile ale Moldovagaz (pentru care Hotărârea ANRE nr. *****/2026 este favorabilă) evidențiază existența unor dezechilibre financiare persistente, un nivel redus al lichidităților și constrângeri operaționale semnificative. Aceste elemente constituie date obiective, care conturează un risc economic real și nu simple ipoteze sau aprecieri arbitrare.

În acest context, instituirea și executarea imediată a unei obligații de plată de o asemenea amploare, în lipsa unui temei legal expres și a existenței unui raport juridic obligațional direct

între părți (***** și Moldovagaz), contravine principiului proporționalității, întrucât transferă integral riscul financiar vădit disproporționat asupra reclamantului, fără garanții suficiente, în lipsa unui interes public imperios care să justifice ingerința patrimonială. În concret, acest risc este amplificat tocmai de situația financiară fragilă a beneficiarului sumei, întrucât creează o incertitudine rezonabilă cu privire la posibilitatea reală de recuperare ulterioară a sumelor transferate, în eventualitatea anulării actului administrativ .

Prin urmare, din perspectiva reclamantului, pericolul producerii unui prejudiciu substanțial nu este unul ipotetic sau eventual, ci decurge în mod obiectiv atât din îndoielile serioase privind legalitatea actului administrativ, în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, cât și din efectul patrimonial imediat și ireversibil al executării acestuia, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ. Diminuarea substanțială a lichidităților Reclamantului, coroborată cu riscul real al nerecuperării sumelor achitate, generează o stare de vulnerabilitate patrimonială care justifică, în mod rezonabil și proporțional, dispunerea măsurii suspendării.

În vederea celor subliniate, în speță, solicită suspendarea executării Hotărârii ANRE nr. *****/2026, în partea prin care ***** este obligată să transfere suma de 450 456,1 mii lei către Moldovagaz, fiind întrunite ambele condiții legale pentru suspendare, după cum urmează:

1. existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ contestat, generate de lipsa temeiului normativ care să permită instituirea unei obligații patrimoniale între doi furnizori independenți; încălcarea limitelor dreptului discreționar al ANRE; recalificarea ilegală a unei componente tarifare într-o obligație civilă de plată (art. 172 alin. (2) lit. a) Cod administrativ).

2. existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, întrucât executarea actului administrativ ar conduce la diminuarea imediată și substanțială a patrimoniului *****, afectând lichiditatea și capacitatea acesteia de a-și îndeplini obligațiile aferente serviciului public de furnizare a gazelor naturale, (art. 172 alin. (2) lit. b) Cod administrativ).

Având în vedere și situația financiară dificilă a Moldovagaz, inclusiv pe fonul retragerii licenței acesteia pentru furnizarea gazelor naturale prin Hotărârea ANRE nr. 479 din 04 august 2025, riscul nerecuperării sumelor transferate este unul real, ceea ce amplifică caracterul iminent al prejudiciului. Astfel, lipsa suspendării executării actului administrativ ar genera efecte economice imposibil de înlăturat ulterior, or, în cazul anulării actului administrativ, restituirea sumelor ar depinde de capacitatea financiară a Moldovagaz, transformând prejudiciul într-unul ireversibil în fapt.

În materia suspendării, nu este examinată legalitatea în fond a actului, ci doar existența unei aparențe serioase de nelegalitate (*fumus boni iuris*) și a unui risc real de producere a unui prejudiciu (*periculum in mora*), condiții întrunite în prezenta cauză.

În mod similar, instanțele naționale au statuat constant că existența unui impact patrimonial semnificativ, coroborat cu incertitudinea recuperării sumelor, este suficient pentru a reține caracterul ireparabil al prejudiciului, fără a fi necesară dovedirea imposibilității absolute de reparare.

În drept, conform art. 214 alin. (1) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual pînă la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea.

Din coroborarea art. 172 și 214 din Codul administrativ rezultă caracterul preventiv și provizoriu al suspendării, instituit pentru a evita producerea unor efecte prejudiciabile care ar face inutilă soluția pe fondul cauzei. Interpretarea restrictivă propusă de Pârât, în sensul impunerii unui standard probator excesiv, contravine finalității instituției și afectează dreptul la protecție jurisdicțională efectivă.

De asemenea, trebuie de avut în vedere contextul pieței energetice, marcat de instabilitate și volatilitate a prețurilor. În aceste condiții, diminuarea lichidităților Reclamantului afectează capacitatea acestuia de a-și îndeplini obligațiile de serviciu public, inclusiv continuitatea aprovizionării Republicii Moldova cu resurse energetice.

În aceste condiții, suspendarea executării actului administrativ contestat este necesară pentru menținerea unui just echilibru între interesele în cauză, pînă la soluționarea definitivă a litigiului

Având în vedere natura și efectele actului administrativ contestat, caracterul iminent al prejudiciului invocat, precum și rolul reclamantului în asigurarea serviciilor de interes public în sectorul energetic (furnizor cu obligații de serviciu public pe piața gazelor naturale (Hotărârea ANRE nr. 248/2025), furnizor cu obligație de serviciu public în vederea asigurării securității aprovizionării cu energie electrică (Hotărârea Guvernului nr. 1059/2023), furnizor central de energie electrică (Hotărârea Guvernului nr. 885/2017)), examinarea cu celeritate a cererii de suspendare este necesară pentru a preveni producerea unor consecințe patrimoniale dificil de remediat ulterior.

La data de 10 aprilie 2026 reclamantul S.A. “*****” a depus cerere cu privire la suspendarea executării concretizată. În motivarea cererii a concretizat că, potrivit Bilanțului contabil al Moldovagaz la 31.12.2024, capitalul propriu înregistrează o valoare negativă de 2 329 625 373 lei, în deteriorare față de valoarea negativă de 1 701 979 842 lei de la începutul aceluiași exercițiu financiar, ca urmare a unei pierderi nete de 27 645 533 lei înregistrate în anul 2024 (Situatiile financiare anuale 2024)². Această situație nu este una accidentală, ci exprimă o stare structurală persistentă de subcapitalizare, documentată neîntrerupt începând cu anul 2021, când capitalul propriu negativ a fluctuat între 2 457 mii. lei (2021). 2 795 mii. lei (2022), 1 701 mii. lei (2023) și 2 329 mii. lei (2024).

- la data de 31.12.2024, potrivit bilanțului contabil al Moldovagaz, datoriile curente, în sumă de 14 611 987 965 lei, depășesc valoarea totală a activelor de 12 291 927 832 lei, generând un deficit patrimonial net de 2 320 060 133 lei și o rată a lichidității curente de aproximativ 0,45, indicator care reflectă incapacitatea obiectivă de a-și onora obligațiile exigibile din disponibilitățile proprii (Situatiile financiare anuale 2024). în mod relevant pentru analiza

riscului de executare, obligațiile curente față de părțile afiliate însumează 10 234 548 440 Ici, din care 10 227 940 152 lei reprezintă datorii cu vechime mai mare de 3 ani, neachitate la data raportării, față de „*****” și „*****”, fapt ce indică o presiune financiară permanentă și un concurs real de creditori asupra patrimoniului debitorului (Raportul „*****” S.R.L., 28.03.2025).

Gravitatea acestei situații este confirmată independent prin Raportul auditorului „*****” S.R.L. din 28.03.2025, auditorul formulând un refuz de exprimare a opiniei pentru al doilea an consecutiv, reținând existența unei incertitudini substanțiale privind capacitatea Moldovagaz de a-și continua activitatea, inclusiv ca urmare a faptului că totalul obligațiilor curente depășește activele totale cu peste 2,3 miliarde lei (Raport auditor independent, 28.03.2025). Un asemenea refuz de opinie, reiterat, constituie o probă obiectivă cu o relevanță probatorie ridicată în evaluarea riscului de executare și a caracterului iluzoriu al unei eventuale recuperări ulterioare.

Suplimentar, retragerea licenței de furnizare a gazelor naturale a Moldovagaz prin Hotărârea ANR1. nr. 479/2025 înlătură orice perspectivă realistă de redresare operațională, privând societatea de principala sursă de venituri curente care ar alimenta, chiar și teoretic, capacitatea de restituire a sumelor în ipoteza anulării Hotărârii ANRE contestate. În același sens, fluxul net de numerar din activitatea operațională a scăzut de la 1 548 492 215 lei în semestrul I 2024 la 414 050 981 lei în semestrul I 2025, ceea ce confirmă o deteriorare accelerată a capacității de generare a lichidităților (Situațiile financiare semestriale 01.01.2025-30.06.2025).

În aceste împrejurări, în eventualitatea admiterii pe fond a acțiunii reclamantului și anulării Hotărârii ANRE nr. *****/2026, executarea unei potențiale hotărâri favorabile ar fi supusă unui risc major de inaplicabilitate practică, întrucât la momentul punerii în executare este rezonabil de anticipat fie lipsa disponibilităților bănești ale Moldovagaz, fie ieșirea acesteia din circuitul juridic activ, ca urmare a degradării continue a situației patrimoniale.

Prin urmare, plata imediată a sumei de 450 456,1 mii lei ar conduce la un prejudiciu ireversibil în fapt, constând în pierderea efectivă a unei sume semnificative, fără o perspectivă reală și efectivă de recuperare, ceea ce întrunește în mod evident condiția pericolului iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ.

Suplimentar, executarea actului administrativ contestat generează un impact financiar și operațional imediat asupra reclamantului, în calitatea sa de furnizor de gaze naturale cu obligații de serviciu public. Or. tarifele reglementate pentru anul 2026 au fost stabilite în baza unui preț estimativ de circa 38 EUR/MWh, însă evoluțiile recente ale pieței au determinat o creștere a prețului la aproximativ 44 EUR/MWh.

În aceste condiții, costul total estimat al gazelor naturale pentru anul 2026 se majorează la aproximativ 312 milioane EUR, cu o diferență de circa 42 milioane EUR față de nivelul recunoscut în tarifele reglementate. Această diferență semnificativă generează un dezechilibru între costurile reale și cele recunoscute tarifar, conducând la un deficit tarifar structural.

Totodată, activitatea reclamantului este susținută prin finanțare externă, prin împrumutul contractat de la *****, în mărime de 400 milioane EUR, a cărui rambursare depinde de fluxurile de numerar generate din tarifele reglementate. Dezechilibrul dintre costuri și venituri, coroborat

cu executarea obligației de plată impuse, amplifică riscul de neîndeplinire a obligațiilor contractuale față de finanțator.

Deosebit de relevant este faptul că finanțarea ***** este susținută prin acordarea garanției de stat în temeiul Legii nr. 162 din 26.06.2025 privind acordarea garanției de stat pentru împrumutul extern acordat ***** de către *****. Astfel, eventualele dificultăți de rambursare ale Reclamantului pot genera consecințe directe asupra bugetului public.

Prin urmare, eventualul prejudiciu] nu este o diminuare patrimonială, ci afectează capacitatea operațională a Reclamantului și stabilitatea activității de furnizare a gazelor naturale, pericolul producerii unui prejudiciu este actual, concret și rezultă din circumstanțe economice obiective, întrunind cerințele art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ

Fiind acordat Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, termen pentru a se expune referitor la solicitarea înaintată de către reclamant, privind suspendarea executării Hotărârii Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică nr. ***** din 17 martie 2026, în partea prin care S.A. „*****” este obligată să transfere suma de 450 456,1 mii lei către S.A. „Moldovagaz”, precum și a se expune asupra cererii concretizate depuse la data 10.04.2026, notificarea fiind expediată la data de 09 aprilie 2026 și 10 aprilie 2026, prin intermediul poștei electronice oficiale a Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, pârâtul, în referința depusă la data de 10 aprilie 2026 și 16 aprilie 2026 a solicitat respingerea cererii depuse de S.A. „*****”.

Examinând solicitarea reclamanților de suspendare actului administrativ contestat, studiind acțiunea înaintată și actele anexate, judecătorul conchide că cerința specificată este posibilă de a fi respinsă, având în vedere următoarele.

În conformitate cu art. 214 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanței de judecată care examinează acțiunea de contencios administrativ. Reclamantul poate solicita instanței de judecată competente suspendarea executării actului administrativ individual până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ dacă autoritatea publică investită cu soluționarea cererii prealabile a refuzat suspendarea sau nu a soluționat cererea de suspendare în termenul stabilit la art. 172 alin. (3). Instanța de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2).

Conform art. 172 alin. (2) Cod administrativ, suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil este condiționată de întrunirea cumulativă sau alternativă a următoarelor cerințe: existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ; existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile.

Instanța subliniază că aceste condiții nu pot fi prezumate, ci trebuie probate convingător, iar simpla invocare a unor pretinse vicii de legalitate sau a unor riscuri economice nu este suficientă pentru a justifica paralizarea executării unui act administrativ care se bucură de prezumția de legalitate.

Reclamantul a invocat, în esență, lipsa temeiului normativ pentru instituirea obligației patrimoniale, depășirea limitelor dreptului discreționar al autorității și caracterul pretins artificial al mecanismului instituit.

Instanța reține că aceste susțineri: reprezintă critici de fond asupra actului administrativ; presupun o analiză complexă a cadrului normativ sectorial și a mecanismelor de reglementare tarifară; ceea ce excede, în mod evident, limitele procedurii sumare de suspendare.

Or, în această etapă procesuală, instanța nu este chemată să stabilească legalitatea actului, ci doar să identifice eventuale vicii evidente și manifeste, de natură a răsturna prezumția de legalitate.

În speță: actul contestat a fost emis de autoritatea competentă, în exercitarea atribuțiilor legale de reglementare; nu rezultă, prima facie, existența unei încălcări flagrante a legii; reclamantul nu a prezentat niciun element probator obiectiv care să evidențieze caracterul vădit nelegal al actului.

Afirmațiile privind „recalificarea” unei componente tarifare sau „lipsa raportului juridic obligațional” constituie aprecieri juridice contestabile, dar nu echivalează cu existența unor suspiciuni serioase în sensul art. 172 alin. (2) Cod administrativ.

În aceste condiții, instanța constată că reclamantul încearcă, în mod inadmisibil, să transforme procedura suspendării într-o judecată anticipată asupra fondului cauzei, ceea ce contravine naturii și finalității acestei instituții.

Reclamantul a invocat existența unui prejudiciu ireparabil derivat din: obligația de plată în quantum semnificativ; pretinsa imposibilitate de recuperare ulterioară a sumelor; situația financiară a beneficiarului plății; impactul asupra activității și obligațiilor de serviciu public.

Instanța reține că aceste argumente nu întrunesc cerințele legale din următoarele considerente:

a) Caracterul patrimonial al pretinsului prejudiciu

Prejudiciul invocat este unul exclusiv patrimonial, constând în diminuarea temporară a disponibilităților bănești.

Or, potrivit practicii constante și naturii juridice a instituției, un prejudiciu patrimonial: este, în principiu, reparabil; nu poate fi calificat drept ireparabil decât în situații excepționale, dovedite riguros.

Reclamantul nu a demonstrat existența unor asemenea circumstanțe excepționale.

b) Caracterul speculativ al riscului de nerecuperare

Susținerile privind situația financiară a S.A. „Moldovagaz” și riscul nerecuperării sumelor: se bazează pe aprecieri economice generale și scenarii ipotetice; nu demonstrează existența unei imposibilități reale, actuale și certe de recuperare.

Simpla invocare a unor indicatori financiari sau a unor rapoarte de audit nu este suficientă pentru a concluziona, în mod automat, că eventualele creanțe nu ar putea fi valorificate pe cale legală.

Instanța subliniază că acceptarea unei asemenea teze ar conduce la concluzia inadmisibilă că orice relație juridică cu un operator economic aflat în dificultate ar justifica suspendarea actelor administrative, ceea ce ar paraliza activitatea autorităților publice.

c) Lipsa demonstrării unui impact grav asupra activității

Reclamantul nu a probat că executarea actului: ar conduce la imposibilitatea continuării activității; ar afecta în mod direct și inevitabil furnizarea serviciului public; ar genera o situație de insolvabilitate sau blocaj operațional.

Argumentele privind fluctuațiile pieței, diferențele tarifare sau obligațiile contractuale reprezintă riscuri economice inerente activității comerciale, care nu pot fi transferate asupra autorității publice prin mecanismul suspendării.

Instanța acordă o importanță deosebită interesului public implicat în prezenta cauză.

Actul contestat vizează: funcționarea mecanismelor de reglementare în sectorul energetic; echilibrarea componentelor tarifare; stabilitatea pieței gazelor naturale.

Suspendarea executării unui asemenea act ar avea ca efect: perturbarea mecanismelor de reglementare; afectarea previzibilității și stabilității sectorului; crearea unui precedent periculos în materia executării actelor autorităților de reglementare.

În lipsa demonstrării unor circumstanțe excepționale, interesul public prevalează în mod evident asupra interesului patrimonial al reclamantului.

Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 172 Cod administrativ pentru suspendarea executării Hotărârii ANRE nr. ***** din 17 martie 2026, motiv pentru care cererea reclamantului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 172, 214, art. 230 din Codul administrativ, judecătorul,-

DISPUNE:

Se respinge solicitarea reclamantului S.A. “*****” cu privire la suspendarea Hotărârii ANRE nr. ***** din 17 martie 2026, pe dosarul intentat la acțiunea înaintată de S.A. “*****” împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică cu privire la suspendarea executării actului administrativ.

Încheierea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, de la comunicare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani).

Judecător
Holban

Vladislav